

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIFNA AF

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

FÖRSTA BANDET

ÖLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AF

SVEN SÖDERBERG och ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1900—1906

[111410]

56. Källa.

Pl. XXXII. Fig. 56 a, b, c, d.

Litteratur: Rhezelius, *Monumenta Runica in Ölandia*, konceptet nr 28, hvars teckning återgifves fig. 56 a, utskriften nr 1. — B. 1077. — L. 1291.

Om runstenens plats uppgifver Rhezelius i konceptet följande: »Denne efterskrefne sten sampt et stycke af den andre står i murn widh norra klifstäten i k(yrkio)gårdsmuren, äre merkelige **H**·ene är hool genom, andre stycket mz ophögdt arbete, är telgesten huitachtigh.» Rhezelius uppgifver längden vara $12\frac{1}{2}$ ctr (1,85 m.), bredden nedtill $5\frac{1}{2}$ ctr (81 cm.) och öfver korset $2\frac{3}{4}$ ctr (40 cm.).

Af runstenen finnas nu blott två fragment i behåll, som båda befinna sig i museet på Kalmar slott, sign. I, A 214.

Stenarten är grå kalksten, men på ytan rödfleckig. Det mindre fragmentets höjd är 47 cm., bredden 40 cm., tjockleken 9—12 cm. Det större fragmentet är 62 cm. högt, största bredden nedtill är 44 cm. upptill 35 cm. Slingans bredd 7 cm. Ristningen är skarpt och regelbundet inhuggen. Runornas höjd är i allmänhet 6—7 cm. Inskriftytan är slätlipad, dock så, att de djupaste håligheterna finnas kvar.

Af inskriften finnas fyra bitar i behåll a, b, d på det mindre fragmentet och c på det större.

a) Inskriftens början **†BIR†** * **esbiarn** * samt runans kännestreck af **a** i det följande **a[uk]**; Rhezelius börjar med *, som saknas i B. och hos Söderberg och ej finnes på stenen.

b) **BIR†** * **†† -biarn** * **let** —; vid **l** förekomma skrofligheter, som föranledt att läsa **r**;

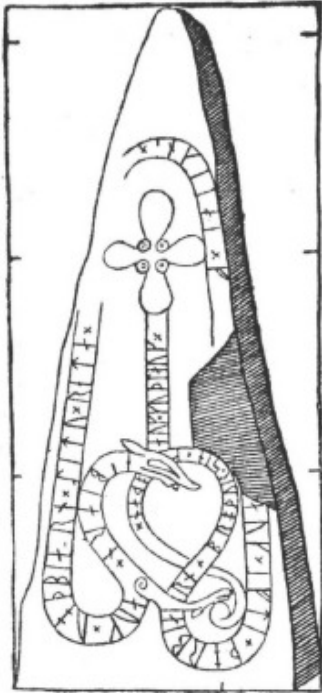
c) — **†††** * **†BIR†** [**e**]ftir * **†orbiarn**, där runan för **R** har en anmärkningsvärd form såsom på Rökstenen, hvilken ock förekommer Öl. 4, 21 och 53. Detta **R** saknas i B. 1077 men antages af Rhezelius och Söderberg; jag fann det vara ett 3 cm. långt streck från nedre slinglinien, upptill förlängdt med en spetsig utlöpare, som troligen utgör en skada. Strecket fortsättes visserligen $1\frac{1}{2}$ cm. nedom slinglinien men synes icke kunna höra till något ornament.

d) **†††† kopan** utan skiljetecken i slutet. Runan **† k** är alldeles bibehållen, stafven fullt klar, men kännestrecket skrofligt.

Det felande måste suppleras efter Rhezelius och B. 1077 och där dessa ingen upplösning meddela, genom gissning.

Inskriftens andra namn är hos Rhezelius **ropbiarn**, rättare än B. **uopbiarn**. Efter **let[u]** följer i B. **reta** * antagligare än Rhezelius **rata**. Den följande luckan föreslår Söderberg att fylla genom [**stein** * **eftir**]. — Namnet därefter är hos Rhezelius i konceptet * **††††††††** med det inre af **†** en plump och öfre hälften borta af de fem sista runorna, hvarför af dessa blott **a** är säker, i anförandet af inskriftens lydelse bredvid teckningen i konceptet angifves blott **uef-**; i utskriften är oklart, om tredje runan är **f** eller **k**.

KÄLLA.
56 D.

KÄLLA.
56 C.

KÄLLA.
56 A.

KÄLLA.
56 B.

KÄLLA.
57.